

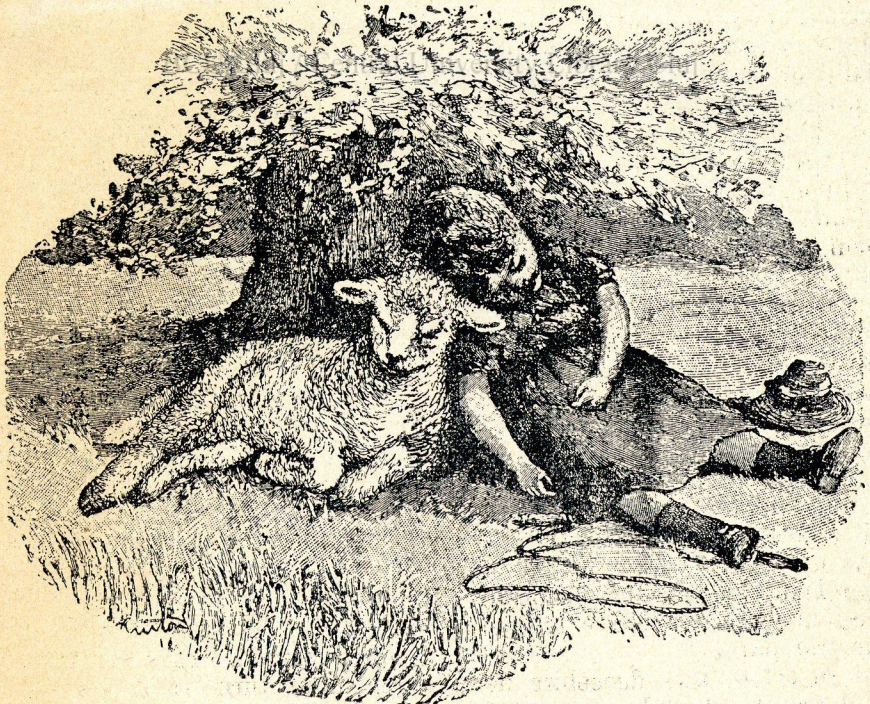
2-3, 5-8

Abonamentele să se adreseze la Welker J. Budapest VII., Hársfa u. 33. Iar scrierile
 tot acolo la adresa lui Mihai Brumar.

BIBLIOTECA
 1911 JUN-15

Doi ortaci buni.

Sh. 165 79

Fii ca pruncii.

Domnul Isus a pus naintea învățăceilor săi un prunc mic și a zis: „Adevăr zic vouă de nu vă veți pocăi și nu vă veți face ca pruncii, nu veți intra în împărăția lui Dumnezeu.“ (Matei cap. 18, vers 3.)

Aceste cuvinte le zicea acela, care nu poate minți. Trebuie deci să le luăm serios (cu băgare de samă).

Trebuie să ne facem ca pruncii cei mici. Tu încă trebuie să te faci ca un prunc mic.

Scopul omului creștin e: să ajungă în împărăția cerurilor; însă atunci trebuie să se facă ca un prunc mic.

Dar oare așa suntem noi? Domnul Isus nu vorbește despre niște prunci răi și neascultători, ci despre pruncii cei mici și nevinovați. Ce ne folosește nouă dacă suntem prea pioși și gata de a jertfi, ce ne folosesc rugăciunile și cântările noastre, dacă nu suntem asemenea pruncilor celor mici.

Avem noi inimă pruncească?

Inima pruncească e curată. „Fericii sunt cei curați cu inimă, că ei vor vedea pe Dumnezeu.“ (Mat. c. 5, v. 8.) Inima pruncească e blândă. „Fericii sunt cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.“ (Mat. 5, 5.) Domnul Isus a zis: „Învățați-vă dela mine că sunt blând și umil cu inima.“ (Mat. 11, 29.)

Pruncul mic iubește pe tată-său și mai tare-i place în brațele mumei sale. Nu se teme de mâne, n'are grije de zilele viitoare, că știe că este cine se îngrijește pentru el.

Cerescul nost Părinte nu ne lasă pe noi și are grije despre noi, în toate nevoile noastre să privim la el cu încredere pruncească. Inima pruncească nui sumeță, nu-i îngâmfată, nu-i mândră. Pruncul mic să bucură când îl îmbracă, și nu plânge dacă îl lasă și gol de jumătate. Pruncul mic primește cu bucurie darul mult, dar e mulțumit și cu cel puțin.

Întră prunci nu este deosebire de rang. Copilul împăratului se joacă bucuros cu al muncitorului, așa îl vede

tocmai ca pe sine. Copilul mic plânge dacă cineva îl vatămă ce e drept dar iute să împacă și nu-i ține mânia nici o minută.

Pruncul mic nu cunoaște dușman, el ușor să împacă. Locomia este necunoscută la el.

* * *

Oh bisericile învață câte toate, dar despre inima copilărească nu mai vorbesc.

Sunt mulți creștini cari se silese spre cer, dar din însușirile inimei pruncească n'au nici o sfărâmă. Îs bețivi, îs blăstămători, îs sfădicioși și mincinoși.

„Nu veți intra în împărăția cerurilor!“ zice Domnul Isus.

Doamne, dă-ne nouă inimă pruncească.

Ilustrația noastră ne prezintă nouă doi ortaci de joc. Amândoi simbolizază nevinovăția: un prunc și un miel. Închep bine și dorm la olaltă amândoi, iar dacă se trezesc, sunt blânzi și se bucură.

Calea fericirii.

„Vi se cade a vă naște de sus.“ (Ioan c. 3, v. 7.)

Cine n'ar voi se fie fericit? Cred că nici nu este om care n'ar voi să fie fericit. Dacă întrebăm de un om cuminte, că oare pentru ce se frământă omenimea atâta? pentru ce se zidesc atâtea școli în cari tânărimea se învață tot la mai mare știință, pentru ce învățatii umblă după descoperiri în întreaga lor viață, pentru ce este atâta lux, atâtea locuri de petreceri, teatre, baluri, concerte și așa mai departe, de sigur la aceste întrebări vom primi răspunsul, că omenimea își caută fericirea, sau cel puțin ar dori să fie fericită.

Săracii oameni! Ei se ostănesc cu zidirea unui turn vavilonesc și nu văd calea, pe care atât de ușor ar putea ajunge la fericire.

Toată încurcătura păcatului ar înceta deodată, dacă oamenii ar alege aceasta cale.

Iar tu iubite cetitorule, dacă ai pornit pe aceasta cale spre a căuta fericirea, cugetă asupra acestor cuvinte și apoi fă-te și tu fericit.

O, dacă ar ști aceasta tot omul, că de toată povoara vieții ar scăpa și că ar fi fericit pe veci, dacă ar putea crede minunatul adevăr, că Isus a murit pentru păcatele lui și a înviat din morți pentru îndreptățirea lui! Mare schimbare produce aceasta credință în inima unui om. Aceasta exerciază asupra lui o putere, care sfânta scriptură o numește „Naștere de sus.“

„Vi se cade a vă naște de sus,“ zice Domnul Isus. Toate cele ce sunt vechi, trebuie se treacă și să se înnoiască în tine toate. Dar cum să se facă aceasta? Ascultă bine iubite cetitorule:

Dacă crezi că esti păcătos, atunci să crezi și aceea, că Isus a murit pentru păcatele tale. Credința asta să fie baza fericirii tale. Însă dacă El într'atâta te-a iubit, încât s'a și dat pentru tine, dă-te și tu lui. El a trăit numai pentru tine, trăește și tu numai pentru El. Înceată de a mai trăii ție, să abzici chiar și de voia ta liberă și te încredințază lui Isus.

Domnul Isus a murit, pentrucă tu ești în lume și în păcat, ca d'acolo să poți scăpa. Pe lemnul crucii El pentru al tău păcat a suferit. Iar tu cu ce ii vei mulțami aceasta bunătate? Să mori lumii, să mori față de tine, ca să trăiască în tine Isus. De aci nainte toate faptele tale să fie spre mărirea lui Dumnezeu. Nu căuta nici plăcerea ta, nici a lumii, numai și numai alui Dumnezcu.

Nu ai teme de aceasta cale că-i ușoară. N'ai altceva de făcut, decât să te predai lui Isus dimpreună cu toate păcatele tale și cu tot ce ai; aceluși Isus, care și-a dat viața sa pentru tine.

Cu ce o învoire sufletească, ba cu bucurie vei putea ceti apoi cuvintele cele sfinte:

„Aceasta știind că omul nostru cel vechiu, s'a răstignit împreună cu dînsul, ca să se nimicească corpul păcatului, ca să nu mai servim păcatului.

Că cel ce a murit păcatului, este îndreptat de păcat. Iar de am murit împreună cu Christos, credem că vom și învia împreună cu dînsul; Știind, că Christos sculat fiind din morți, nu mai moare, moartea nu mai are putere asupra lui. Căci de a murit, a murit păcatului odată; iar de viază, viază lui Dumnezeu.“

Asta-i calea cea mai sigură, ce duce la fericire.

Ce știe speranța.

Mai mulți călători cercetaseră odată locurile mult dorite ale Palestinei, cu toate că aceasta le cos'a lor mari greotăți atât din cauza climei caldă și lipsă de apă, cât și din cauza periculoșilor locuitori arabi și turei, cari prinzând pe călători îi despoae de bani, ba încă și de viață.

În așa mari greotăți participând acești călători, luară seamă deodată, că un companion d'al lor, căzuse la pământ în stare muribundă. Alergând la el un missionar îl întreba: ce este speranța ta? omul însă aflându-se în stare de moarte, nu putea da nici un răspuns. Privind la el missionarul mai serios, observase că muribundul stringe ceva în mâna-i dreaptă, ce nu era alt ceva decât o bucată de frunză din epistoala 1 alui Joan, pe care se aflau scrise cuvintele următoare: „Sângele lui Isus Christos Fiul său, ne curățește de tot păcatul“ cap. 1, v. 7.

Oh dacă acest călător a avut o așa speranță în al său iubit Mântuitor, atunci de sigur sângele lui Isus a fost de ajuns pentru mântuirea lui și iertarea păcatelor sale.

Iubitul meu cetitor, ai tu o așa speranță vie în Domnul Christos? Primitu-lai pe El ca pe al tău iubit Mântuitor? Crezi în sângele lui, care a fost vărsat pe cruce pentru al tău păcat?

Dacă ai crezut în El, e destul pentru tine. Isus a făcut toate pentru răscum-părarea ta. El și-a descoperit iubirea pe golgota față de tine.

Primește-l deci, ca pe cel mai iubit răscum-părător al tău, căci primindu-l pe El viață vei afla. El este izvorul vieții; speră deci în El cu credință vie, și nu te vei înșela. Fericiți sunt cari urmează lui în tot cursul vieții lor. Ei sunt mângăiați chiar și în oara morții, strigând fără de frică: „Moarte, unde este acum boldul tău? Iadu-le, unde este biruința ta? I. Cor. c. 15, 54. Toate-s deja învinsă prin Isus Christos, căci El a zdrobit capul moartei și puterea ei, pentru care ai să-i următori, nu mai au a se teme nici în oara morții.

Fericiți sunt cei ce prin pocăință l-au primit pe Isus Christos în inimă și-i urmează lui. Fericiți sunt cei ce mor în Domnul, căci ei s'au răpăusat de ostenele lor, iar plata lor le urmează. Apocalipsul cap. 14. v. 13. *R. Tașca.*

Oh Domane, strig cătră tine.

Oh Domane, strig cătră tine.
Privește-a mea mizerie!
Cu brațul tău fă-mi scăpare.
Cum sunt primește-mă.

Păcatul m'apasă mereu,
Nimic n'am bun ei numai rău;
Primește-mă ca pe al tău,
Cum sunt primește-mă.

Zelul și râvna îmi lipsese,
Încât și ceea ce doresc,
Precum ași vrea n'o 'ndeplinesc,
Cum sunt primește-mă.

Te-aștept Doamne ca un sărac,
Dar nu ca și un desperat,
Știind că tu ești îndurat,
Cum sunt primește-mă.

Cugetări de primăvară.

Când pretinos strălucește de sus mândrul soare,
Și când se'mbracă livada cu flori în splendoare,
Sufletul meu e pătruns de acest sămț,
Să laud pe Dumnezeu cel sfânt.

Când văd ramurile pomilor de muguri pline,
Seara pe cerul senin a stelelor mulțime,
Sufletul meu e pătruns de acest sămț,
Să laud pe Dumnezeu cel sfânt.

Când m'adâncesc în cercarea sfinteii scriptură.
Când văd că Domnul cu câte bunuri mă 'ncu-
Sufletul meu e pătruns de acest sămț. |Jură,
Să laud pe Dumnezeu cel sfânt.

Aurora 'mi spune.

Aurora 'mi spune: că 'n întineric
Luminătoru 'mi e cel Puternic.
Iar păsărica 'mi cântă tot mereu:
Oh omule laudă pe Dumnezeu!

Așa grăește floarea câmpului:
Omule închină-te Dommului.
Albinile 'ncă par că bombănesc:
Ca 'n lucrul bun nici când să lenevesc.

Părăul mic ce stăpără setea,
Mă 'nvaț-a urma binefacerea.
Iar norii iuți te 'ndeamnă: viața
S'o folosești spre mântuirea ta.

Amurgul încă ne prevestește:
Sfârșitul vine, pregătește-te.
Și stelele grăesc cu un cuvânt:
Părintele-i creatorul cel sfânt.

Privește numai spre cer.

Privește numai spre cer când strălucește
Miriade de stele frumoase,
Cu razele lor despre cine-ți vorbesc?
De-a lor glas inima-i pătrunsă.

Privește la toate pe acest pământ,
La câmpii, la livezi, văi și dealuri.
Și tot ce cu ochii vezi împreunând,
Ce-ți spun ele'n ale lor glasuri?

Privește și-atunci puterea o află,
Dela care vin și atârn toate
Ce sunt în cer sus, pe pământ și 'n apă,
Pe El din toate-l poți cunoaște,

Vorbesc despre-un creator mare,
De-a lui tărie și putere.
Întălepciunea-i adâncă foarte,
Mărire Lui și onoare.

Primăvara.

Pe câmp s'au arătat florile, timpul cântării paserilor a sosit și vocea turturiceii se aude în țarina noastră. Cântare cânt. 2, 12.

Ciasul stricat.

Și-acesta-i cias, dară-i stricat!
 Suciț și dela loc mișcat.
 Cu arătătoare ruptă,
 Și cu limba încărnită.
 Roțile i să opriră,
 De demult au prins rugină.
 Clopoțelu-i de prav umplut,
 Panginu 'n el cuib și-a făcut.
 Ciasule! — 'ntreb cu 'ntristare,
 De ce ești tu 'n așa stare?
 Doar' ultima ta oprire
 'Ți-e prima nenorocire,
 N'a fost, cine să te tragă,
 Și ca să te curățască,
 Toți cei ce te părăsiră,
 Să te 'ndrepti, nu mai sperară.
 Când or tăgășit în casă
 Limba ta-atunci să 'nstrâmbasă;
 Iar când s'or sfădit odată
 Bărbatul și cu nevastă,
 Și precum ei să băteau,
 Pre tine 'ncă te-ajungeau.
 Astfel apoi te-ai stricat,
 Și-atârni acolo 'nstrâmbat,

* * *

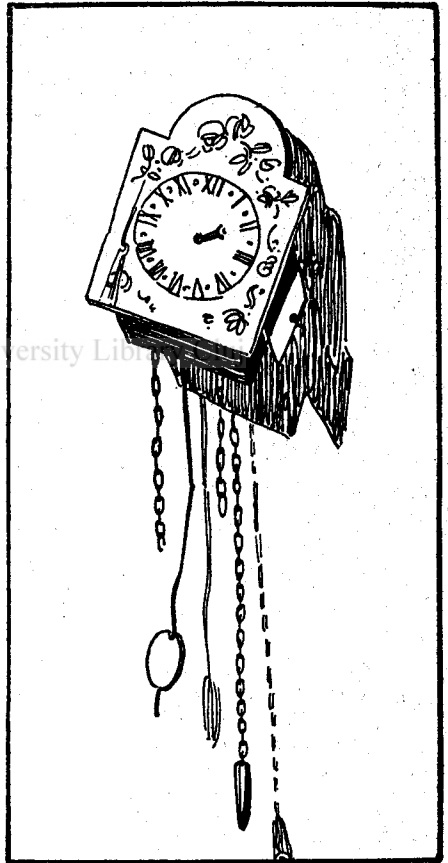
Este 'n sat o beserică
 Frumoasă și 'mpodobită,
 Turn înalt cu sămnu crucei,
 Altar, strană 'n lăuntru ei,
 Și 'vangheliea cea sfântă,
 Jur împrejur aurită,
 Tot la șapte zi-i deschisă,
 Cetită și iar închisă.

*

Două femei d'-ușe-aproape,
 Vorbesc lucru secret foarte;
 Mai încolo vr'o cinci bărbați,
 Doi din ei de somn apăsați.
 Duminecă-i, dimineața
 Lucru-i mult și 'ncă nu-i gata.
 Trebuie să se 'ngrijească,
 Măne cum să isprăvească.
 Grijea pân' la meazăzi fine,
 Și așa slujba rămâne.

*

Dela mas'-abea să scoală,
 Eșe-afară lumea toată.
 Lăutarii zic în laută,
 Flăcăii din gură cântă.
 Feciori fete 'ncep să joace,
 Să 'nvârtesc încolo 'ncoace.
 Cărcima-i plină îndesată,

D'abea pot să mai încapă.
 'Ici din sticle rachiu varsă,
 Lulele urît fumază.
 Injurături să fac multe,
 Vai de urechea ce-aude.
 Ochi umflați, gură căscată,
 Vorbă rea și blăstămată,

*Seara apoi vezi și sânge,
Unul altul și mai plânge.
Acestea pruncii le vede
Și ca cei mari le fac toate.*

*

*Cine-s acești tânări, bătrâni?
Au doară sunt ei toți creștini!
Da, da mă rog sunt creștini toți,
Cum au fost și a lor strămoși;
Credința lor strămoșască,
Mor, ori trăiește, ei n'o lasă.*

* * *

*Omule, oh sărmăne om,
Deșteaptă-te din acest somn!
Creștin este al tău nume,
Dar faptele-ți sunt păgâne;
Tu ești ciasul acel stricat,
Sucit și dela loc mișcat,
Nu-i cine să te 'ndrumează,
Și ca să te curățiască,
Sufletește nenorocit,
Și cu moralul murdărit,
Ca un mort zaci în păcate,
Rătăcit foarte departe.
Starea-ți e înfricoșată,
O deșteaptă-te odată!*

Nu iubi vinul.

Prov. 23, 29—35.

Unde găsești tulburare?
Unde nu este pace?
Unde găsești ceartă mare,
Cel rău cuib unde-și face?
La cei cari în birt mereu
Beau la vin până târziu,
Acolo Dumnezeu nu e'
Nici pace nici bucurie.

Nu-i ticălos ca bețivul,
N'are minte nici moral,
Abea stă 'n picioare bietul,
Totdeauna-i tulburat.
Nu știe de capul lui,
Nu e mort, dar nici viu nu-i.
Vezi ce o urtă faptă,
Dar ei nu să mai deșteaptă.

Luptă-te cu bărbăție
Impotriva poftelor!
Altmintrelea, te învinge
Mulțimea păcatelor;
Și în iad vei fi împins,
Colo 'n focul cel nestins.
Mântuirea ta-o apucă,
Ceea prin Isus adusă!

Vai cari de vin să înbată!
Ei nu mai știu unde-ajung,
Căci cari beau toți au să cadă
În a sătanei greu jug.
Oh dar toți vă deșteptați.
De păcat vă depărtați;
Veniți la Isus degrabă,
Numai El singur vă scapă.

Auzii chemarea lui Isus.

Auzii chemarea lui Isus:
Cel ostenit vină:
La mine 'ți trec durerile,
Te scap de sarcină.
Și am venit, precum eram
Bolnav, sărac și ostenit,
Și El de toate m'a scăpat,
Odihnă, pace m'a cinstit.

Auzii chemarea lui Isus:
Veniți toți la mine:
Să bea din apa vieții,
În dar fiecei.
Eu am venit și am gustat,
Din apa vieții vesnică;
Și setea mi s'a stămpărat,
Viața-mie fericită.

Înainte!

Înainte! Sus la luptă!
Regele nost e cu noi.
Prin iubirea lui în toate
Noi vom fi învingători.

Cântați, cântați!
Voi rescumparați a lui Isus.
Înainte, că acuși
Tot pământu 'i va fi supus.

Înainte! iaca steagul
Regului nost cel mare.
Înainte! sună glasul
Trimbiței de'nvingere.

Înainte! pentru cauza
Lui Isus ne luptăm,
Precând după sufletele
Alergăm să le scăpăm.

Înainte nu-i departe
Cetatea cea frumoasă.
Unde-asteaptă pe luptători
A vieții coroană.

MĂRUNTE.

Un domn ăredincios se duse odată în vizită la o doamnă bogata pentru câteva zile.

În ziua cea dintîie după masă își ceru domnu prin serv o biblie dela doamnă. Erau cu stare bună și duceau lux cam mare, dar în toată casa nu puteai găsi biblie. Stăpânei îi era rușine să zică că n'au biblie, ci dădu iute 2 coroane servitorului ca să meargă și să cumpere una din librărie, ceea ce apoi ea singură o dădu oaspei, care cât a stat acolo, tot mereu cetea din ea. Iar după plecarea acestuia, doamna nici nu putea închipui ce un bine și-a făcut.

Ciudad lucru — gândise ea: un domn învățat să nu poată fi 3 zile fără să cetească din biblie. Mi-ar plăcea să știu ce poate fi în aceea atît de atrăgător! Și începu a ceti din ea numai din curiozitate (din poftă). Nu mult timp îi creșcu setea tot mai mult și cetea, cetea până ce a cunoscut ea și dânsa e o păcătoasă.

A strigat pentru ertare și l-a aflat pe Mântuitorul. De aci nainte cetea și

naintea copiilor ei — și lăudau pe Domnul la care erau conduși prin sfânta biblie.

Japonezii cei cuminte.

Un profesor german cu numele Dr. Schnitzer, nu demult a făcut o călătorie în Japonia, care astfel scrie despre japonezi: „Nicăuri și nici odată n'am văzut în Japonia om beat și dur, nici vre o purtare proastă ca la noi, prin urmarea beției.”

Ce beau dară japonezii? apă, și iarăși apă. Japonezii întrebuintază apa nu numai pentru spălarea zilnică, ci și pentru beut. Și numai trăirea cu apă este mijlocul cel mai sigur pentru păstrarea sănătății și delaturarea boalei. Apa curățește sângele mai bine ca ori și ce. Împedecă creșterea de piatră în ficat și în rărunchi, precum și podagra și reumatismul. Aceste două din urmă sunt necunoscute în Japonia. Fără aceasta apa ține totdeauna la rînd stomacul omului și deaceea rareori este ceva nerânduială la acei ce trăesc cu ea.

Când vom deveni noi români atît de înțelepți și cuminte?

Luați aminte coriști!

Dacă bunul Dumnezeu ne va ajuta a ajunge ziua de 25-lea Mai st. n. se va ținea în Csepel, lângă Bpesta o festivitate a corurilor. La care sunt și chemați coriști noștri, să vină, să vază și să învețe ceva, că cam cum ar trebui cîntat. Dară baremi conducătorii corurilor ar fi bine să vină. Cei ce vin, pot veni la Bpesta pe miercuri sara și joi dimineata mergem toți dimpreună la festivitate. Cu o cale puteți să vedeți, cum să lucră cărțile cele de cîntări, cu note, după cari așa mult doresc unii.

Vă salută pre toți cu iubire în Domnul Brumar și Berbecar.

Abonamentul la **R. AUREI**: 1 exemplar la o singură adresă pentru un an 1 coroană. Dela 2 până la 6 exemplare 80 fileri. Dela 7—20 exemplare 70 fileri. Dela 21—40 exemplare 60 fileri și dela 41 de exemplare în sus 50 fileri. Iar pentru cele de împărțit înlesnire mare.